

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani štev. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev za Slovenijo.

Delovni čas.

Od januarja sem je uveden nov delovni čas po uradih in vseh državnih oblastvih. Dočim so prej nekateri uradi delali predpoldne in popoldne, je drugi del imel neprekinjeno službo, v dolžini kakor jo zakon predpisuje. Sedaj so vsi uradi izenačeni. Povsod se dela predpoldne in popoldne.

Namera, ki je pristojne faktorje vodila, da so delovni čas izenačili za vse urade, izvira iz želje, da bi se posli čim likvidneje opravljali, z drugo besedo, da se čim več dela opravi na dan. Ni naš namen tu razpravljati, kateri način dela je boljši in koristnejši. To vsi vemo. Če uradnik hoče delati marljivo in pošteno, mu je vsak način razdelitve dela enako dober in koristen.

Kakor se proti enkratnemu dnevnemu uradovanju dvigajo glasovi zaradi tega, ker se — kakor ljudje vobče mislijo — v poslednjih urah ali v pol drugi uri po poldnevu nič ali le malo dela, prav tako bi se z isto verjetnostjo moglo trditi, da pri popoldanskem delu mine dobra ura z oddihavanjem in odznojevanjem po dobrem kosilu.

To je naravni zakon, zoper katerega ni mogoče mnogo doseči. Toda

ni tu govor o tem, katera metoda je boljša. Hoteli bi ob tej priliki samó to, da opozorimo na dejstvo, katero se je vedno upoštevalo.

Poletje prihaja. Pravzaprav je že tu. In od nekdanj vemo, da se je vsaj poleti, oziroma od konca pomladi dalje, ko nastopijo soparni dnevi, vselej uvedlo enokratno uradovanje.

To je potrebno, celo nujno. Nemogoče je v soparnem in vročem zraku med pregretim zidovjem misliti kakor treba, a kaj še pošteno delati! In baš zato se je vselej delalo samo do pol dveh popoldne.

To bi bilo treba uvesti tudi letos. Ne samó zaradi vročine, temveč tudi zaradi odpočitka in kopanja. Premnogi drž. uslužbenci ne morejo misliti na kopeli in letovišča, zato tudi mnogi niti ne izrabijo zakonski dovoljenega jim odmora.

In baš tem ljudem nudijo prosti poletni popoldnevi odmor doma in osveženje v hladni vodi. Na jesen se pa spet lotijo dela s starimi ali z obnovenimi silami.

Upamo, da se bodo merodajni faktorji spomnili na nas in da bodo le uvedli poletni delovni čas.

(»Činovniški Glasnik«, Beograd).

Kongres poštne uslužbencev v Ljubljani.

Naši tovariši poštne telegrafске in telefonske stroke iz vse države, ki so združeni v močni organizaciji, v »Zvezi p. t. t. uslužbencev«, katera šteje danes nad osem tisoč članov, so prošlo nedeljo zborovali v Ljubljani.

Iz vabila na XI. poštne kongres posnemamo osnovne ideje, ki si jih je stavil Savez p. t. t. uslužbencev za cilj:

1. stalno in energično delovanje za čuvanje državnega edinstva našega troimnega naroda, kateri je po več stoletnem suženjstvu, podločnosti, nezasiženih trpljenjih in ogromnih dragocenih žrtvah sezidal sebi na kosteh svojih sinov to lepo in veliko domovino;

2. ekonomsko poboljšanje, moralno dvigovanje, strokovno in kulturno izpopolnjevanje osebja;

3. korenite reforme p. t. t. stroke po vzgledu na sodobne in napredne države — vse v duhu novega časa in stvarnih državnih in društvenih potreb.

Kongres se je vršil v dneh 13. in 14. julija v dvorani ljubljanske Delavske zbornice. Iz dnevnega reda, ki je obsegal dolgo vrsto važnih strokovnih vprašanj posnemamo le par točk: referat o posebnem zakonu za p. t. t. stroko in o strokovni poštno-telegrafski mehaniško-tehniški šoli, dalje o izdelavi higienskih zgradb za p. t. t. ustanove in stanovanj v centrih naše države za p. t. t. osebje, o obveznem članstvu vsega p. t. t. osebja v bolniško-posmrtnem fondu s stalno državno subvencijo in o komercializaciji pošt, telegrafov, telefonov in radiotelegrafov. Razpravljalo se je tudi o članstvu Saveza v mednarodni poštni zajednici in v Glavnem savezu drž. uslužbencev ter o Saveznem almanahu.

Naša oblastna p. t. t. organizacija v Ljubljani je sklicala sočasno svojo deseto glavno letno skupščino in svečano proslavila desetletnico obstoja v društvu celokupnega osebja in delegatov enajstega kongresa p. t. t. uslužbencev.

Za udeležence kongresa in skupščine je oblastna organizacija v Ljubljani preskrbela stanovanje, prehrano in izlet na blejsko in bohinjsko jezero.

Kongresa so se udeležili zastopniki iz vse države s predsednikom g. Tomo Jovanovićem iz Beograda. Vseh udeležencev in delegatov je bilo preko pet sto.

G. predsednik Jovanović je podal poročilo upravnega odbora, v katerem se poudarja, da je bilo pošteno osebje vedno narodno zavedno ter se ni nikdar dalo zavesti na kakšna stranska pota. Zaradi tega in radi dejanske potrebe sploh prosijo organizirani člani gradbenega ministra, da njihovo močno organizacijo upošteva ter ji prizna polno avtonomijo.

Predlagana in soglasno sprejeta je bila nato vdanostna brzojavka Nj. Vel. kralju. Pozdravna brzojavka je bila s kongresa poslana tudi predsedniku vlade in gradbenemu ministru.

Iz blagajniškega poročila je bilo posneti, da znaša premoženje Zveze p. t. t. uslužbencev skoro dva milijona dinarjev. Pri volitvah je bil iznova izvoljen ves stari odbor.

Po končanem dnevnem redu se je vršila jubilejna X. redna glavna skupščina ljubljanske oblastne poštne organizacije. Skupščino je otvoril predsednik oblastne organizacije g. Joško Jakše, nakar so kratko poročali o delovanju: najprej predsednik Jakše sam, potem še tajnik g. Joško Čampa in blagajnik g. Marinček. Oblastna poštna organizacija je lani imela 225.214 Din dohodkov ter 123.395 Din izdatkov.

Pri volitvah so bili v odbor ljubljanske oblastne organizacije izvoljeni večinoma isti odborniki.

Skupščino je pozdravil upravnik pošte in brzojava v Ljubljani, g. dr. Gregorič v imenu gradbenega kot resornega ministra, kateri se je tudi sicer spomnil jubilejne skupščine s posebno brzojavko. Ob zaključku slovesnosti se je predsednik Jakše spomnil še umrlih tovarišev, zlasti pokojnega Jožeta Otoničarja, ki je organizacijo ustanovil.

Kongres je sprejel resolucijo, v kateri se zahteva:

1. Avtonomija poštne telegrafске stroke v gradbenem ministrstvu.

2. Poseben zakon za poštne uslužbence, ki naj bo izdelan po osnutkih in s sodelovanjem zastopnikov Zveze.

3. Otvoritev stalnih poštno-telegrafskih šol v vseh oblastih.

4. Graditev higienskih prostorov na poštne ustanove in zgradbe stanovanjskih hiš za poštne osebje.

5. Pravilnik za bolniški prometni fond, katerega člani imajo biti vsi člani.

6. Polno dnevnicu za one uslužbence, ki spremljajo ambulančne pošte.

7. Iste pravice s koleginjami oženjenim poštarjem, kakor jih imajo učitelji.

8. Izvedba etatizacije pošt v vsej državi.

9. Pravico močnin in pravično razdelitev nagrad, ki jih poštne uslužbence daja poštna hranilnica.

10. Poročene žene naj dobe iste draginjske doklade kot moški.

Kongres je v vsakem oziru prav siljajno uspel in pokazal visoko stopnjo stanovske zavednosti in čvrste organizacije p. t. t. uslužbencev, ki bi mogla biti za vzgled drugim strokam državnih nameščencev.

Nedeljeno in dvakratno uradovanje.

Zagrebski »Naš Glas«, glasilo hrvatske Zveze javnih nameščencev, priobčuje sledeči zanimivi članek, ki ga radi aktualnosti priobčujemo v doslovnem prevodu:

»Kakor znano, je bilo v pretežni večini državnih uradov pri nas do pred par mesecev običajno enkratno uradovanje.

Ni dvoma, da je bilo deljeno uradovanje uvedeno z dobrim namenom: da se pospeši uradno delo, da se odpravi zastoj v poslovanju in da se poveča produktivnost dela. Takoj po tem ko je bilo uvedeno deljeno uradovanje, je izšel v »Našem Glasu« članek, v katerem so bile razložene težave državnih uslužbencev, ki so nastale radi tega uradovanja. Toda ta članek se ni oziral na vprašanje, kateri od obeh navedenih načinov uradovanja je s stališča splošnega interesa primernejši in boljši, da se doseže zaželeni cilj.

V navedenem vprašanju obstojata dve stališči: prvo trdi, da je deljeno uradovanje z vidika službenih interesov boljše, in to radi tega, ker delitev delovnega časa omogoči uslužbencu nujno potrebni opoldanski odmor. Vsako delo zahteva odmor, in če traja nepretrgoma delj od štirih ur, izčrpa delovno moč. Zaradi tega je neprekinjeno delo preko štirih ur slabo, oziroma sploh nič ne zaleže. Razen tega tisti, ki stoje na tem stališču, trdijo, da v mnoge urade dopoldne prihajajo stranke, da se vrše zaslišanja, in da je mirno delo in izdelovanje odlokov mogoče edino le popoldne.

Drugo stališče pa trdi, da uspeh vsakega dela odvisi od več različnih pogojev. Uspeh ali produktivnost dela, kakor v kvantitativnem, tako v kvalitativnem pogledu, odvisi od delovnega časa, od plače kot nagrade za delo, od vrste in razporeditve dela, od dušev-

nega in telesnega zdravja delavca, od njegove duševne in strokovne sposobnosti in njegovih moralnih svojstev. Vsaka od navedenih okolnosti je enako važna, vsaka zahteva, da se posebej razmotri o njej, druga vpliva na drugo, a vse skupaj tvorijo člen v verigi, ki vodi do uspešnega dela.

Iz navedenega sledi, da dolžina in razporeditev delovnega časa ni in ne more biti sama za sebe odločilna za rezultat dela. Nadalje trdijo pristaši nedeljenega uradovanja, da se je pri čisto fizičnem delu pokazalo, da je delitev delovnega časa na dopoldansko in popoldansko delo dobra in uspešna. Pri duševnih delavcih pa, med katere spadajo tudi državni uslužbenci, da nedeljeno uradovanje izkazuje boljše uspehe. Duševno delo zahteva namreč mir, neprekinjenost in duševni odpočitek. Deljeno uradovanje prekinja ta mir in kontinuiteto dela in ne nudi možnosti odpočitka. Duševni delavec, ki neprekinjeno štiri ure dela, se nahaja tedaj v delovnem zagonu, v najkrepkejšem in najuspešnejšem delu. Prekinjenje v tem delu je škodljivo za službeni interes, ker bi dveh do treh urah neprekinjenega poslovanja več napravil nego je ves čas pred tem. Odiiti domov, obedovati, in se potem vračati v urad, pri tem pa imeti pred seboj zavest službenih dolžnosti, ki te danes še čakajo — vse to ne predstavlja odpočitka. Zato trdijo zastopniki nedeljenega uradovanja, da uslužbenec ne prihaja popoldne v urad spočit, temveč že utrujen, ter da je zaradi tega uspeh njegovega popoldanskega dela slab, često popolnoma negativen.

Tudi mi stojimo na stališču, da je enkratno uradovanje boljše. Da bi se pa dobila točna sodba o tem vprašanju, bi bilo treba imeti podatke iz vseh panog državne uprave, tako gledé uspehov na novo uvedenega kakor tudi gledé neprekinjenega uradovanja.

Ivan Mešek:

Plačilni roki davkov.

Določbe zakona o neposrednih davkih glede rokov za prijave nastale, odnosne prestale davčne obveznosti, za oprostitev od davka itd.

1. Splošno.

Če se kdo ne drži rokov, določenih s tem zakonom ali odrejenih po državnih organih, ki so upravičeni za odrejanje po tem zakonu, nastopijo zanj zakonske posledice (n. pr. naložitev redovne kazni, uvedba kazenskega postopanja itd.).

V rok se ne vštevaajo dnevi prevoza po pošti. Dan, ko se je dopis izročil pošti, se smatra za dan, ko je dopis že prispel k naslovljencu.

Če je poslednji dan roka nedelja ali praznik, ko oblastva vobče ne uradujejo, poteče rok prihodnji dan. (Čl. 4. zakona).

2. Davek na dohodek od zemljišč.

((Zemljarina.))

Davčna obveznost zemljišča, ki doslej ni bilo zavezano zemljari, se

začne z dnem 1. januarja prihodnjega leta, ko so nastopili pogoji za njegovo davčno zavezano. Davčni zavezanec mora prijaviti pristojni davčni upravi davčno obveznost zemljišča, ki dotlej ni bilo zavezano davku v 60 dneh od nastale izpremembe. Če tega ne stori, se kaznuje po členu 138. zakona z globo od 50 do 100 dinarjev.

Davčna obveznost prestane koncem davčnega leta, v katerem so nastali razlogi, ki izključujejo davčno zavezano ali taki, ki opravičujejo zahtevo davčne oprostitve.

Prošnje je vložiti pri davčni upravi, v čije območje leži zemljišče, do konca leta, v katerem so nastali pogoji za prenehanje davčne obveznosti.

Kdor ta rok zamudi, se kaznuje s tem, da se mu predpiše in pobere davek za dotične objekte za ves čas do konca leta, v katerem se je prošnja vložila. (Čl. 9. in 14. zakona).

3. Davek na dohodek od zgradb.

(Zgradarina.)

Zgradba postane davčni predmet, ko se zgradi. Obveznost, plačevati davek zanjo, pa se začne:

1. z mesecem, ki sledi izdaji dovolila za uporabo;

2. če se uporabi zgradba prej, z mesecem, ki nastopi po začetku uporabe;

3. če je bila zgradba dotlej oproščena davka, z mesecem, ki nastopi takrat, ko oprostitev preneha.

Davčna obveznost preneha koncem onega meseca, v katerem je izgubil davčni predmet pogoje, na katere veže zakon obstoj obveznosti.

Prestanek in nastanek davčne obveznosti se mora prijaviti pristojnemu davčnemu oblastvu v 30 dneh. Drugače preneha davčna obveznost šele koncem onega meseca, v katerem se prijava predloži; če pa gre za prijavo o začetku davčne obveznosti, zadenejo davčnega zavezanca kazenske posledice. (Čl. 31. zakona.)

V smislu člena 32. zakona so oproščene zgradarine: državne zgradbe, zgradbe samoupravnih edinic, zgradbe tujih držav, cerkve, kapele, bolnice, zgradbe, ki so namenjene nacionalno prosvetnim svrham, tvornice, ekonomske zgradbe, zgradbe zadrug, ustanovljenih po predpisih o vodnem pravu, zgradbe rekvirirane za brezplačno nastanitev vojske, zgradbe po-

stavljene začasno ob izredni potrebi, mrtvašnice, zgradbe oproščene s posebnimi zakoni, stanovanjske zgradbe opuščenih industrijskih in obrtnih podjetij, zgradbe, ki služijo izključno kmetovalcem in njih delavcem za prebivanje itd. Oprostitev po tem členu preneha, čim se odda zgradba celoma ali deloma v najem ali več ne uporablja v namen, ki daje pravico do oprostitve.

Prestanek pogoja za davčno oprostitev po tem členu mora prijaviti davčni zavezanec pristojnemu davčnemu oblastvu v 30 dneh, odkar je nastala izprememba; drugače ga zadenejo kazenske posledice.

Zaradi priznanja davčne oprostitve po tem členu pa se mora predložiti prijava v 30 dneh, odkar se je pričela zgradba ukoriščati v navedene namene. Če se predloži prijava pozneje, se prične davčna oprostitev šele začetkom trimesečja, ki nastopi po predložitvi prijave.

Za nove zgradbe, odnosno nove dele že obstoječih zgradb dovoljuje zakon v členu 37. davčne olajšave tako, da se plačuje od njih samo 3% od čistega dohodka (brez avtonomnih doklad). Ta davčna olajšava se daje za nove zgradbe za 20 let v krajih s preko 50.000 prebivalci, v ostalih pa za 10 let, za nazidane ali dozidane dele pa samo za polovico gorenjega časa.

Pravica do olajšave se pridobi s posebno prošnjo, ki se mora vložiti pri pristojnem davčnem oblastvu v 30 dneh od dne, ko se začne davčna obveznost. Drugače pa se skrajša doba za olajšavo davka za toliko časa, za kolikor pozneje se je prošnja vložila.

Tem prošnjam se mora priložiti: 1. dovolilo gradbenega oblastva za izdajo načrta; 2. dovolilo občine za uporabo in 3. potrdilo občine o začetku uporabe.

Člen 40. zakona določa, da se odpiše zgradarina (samo osnovni davek) celoma ali deloma:

1. če se zgradba ne uporablja;

2. če postane zgradba ali njen del zaradi elementarne nezgode neporaben;

3. če se prijavljena najemnina ne more sodno izterjati. (Če obstoji namerno razmerje med sorodniki ali svaštvom, odpis osnovnega davka zaradi neizterljivosti najemnine ni dopusten.)

Prijava za odpis se predloži v 14 dneh, ko preneha uporaba davčnega

predmeta, odnosno v 6 mesecih po preteku davčnega leta, za katero se najemnina niti sodno ni mogla izterjati. Če se predloži prijava po 14dnevem roku, se odpiše davek od dne, ko so davčna oblastva prejela prijave. Če se predloži prijava za odpis osnov-

nega davka zbog neizterljivosti najemnine kasneje, nego v 6mesečnem roku po preteku davčnega leta, se ne vzame v poštev.

Ponovna uporaba zgradbe se mora prijaviti zopet v 14 dneh.

(Konec prih.)

Za enotno organizacijo drž. upokojencev.

Državni upokojenci, posnemajte!

Ljubljansko »Društvo upokojenih javnih nameščenцев za Slovenijo« je poslalo vsem upokojencem, od katerih je bilo društvu mogoče dobiti naslove (akcija se še nadaljuje), poziv, ki je bil objavljen tudi v »Našem Glasu«. Z njim je društvo apeliralo predvsem na tiste upokojence, ki imajo v sebi vsaj nekoliko organizatoričnega talenta in stanovske zavednosti ter smisla za skupno stvar, naj skuša pridobiti vsak v svojem kraju vse še neorganizirane upokojence za pristop k društvu, ki si je nadelo važno nalogo, da podvzame vse, da se doseže skupna, enotna močna fronta vseh slovenskih drž. upokojencev.

Že pred izdajanjem poziva je n. pr. po zaslugi davč. nadupr. neumornega g. Strmoléta v Kamniku pristopilo društvu hkrati kar šestdeset kamniških upokojencev.

Temu vzgledu sta sledila zavedna upokojenca tovariša gg. Ivan Lončar v Kočevju in Ivan Bratič v Trzinu, ki sta društvu pismeno sporočila, da bosta skušala pridobiti čim več novih članov, državnih upokojencev, vsak v svojem kraju.

Iznova apeliramo na vse zavedne tovariše v ostalih krajih, da storijo isto, kajti le v močni organizaciji bomo dosegli naše upravičene cilje in končno temeljito ureditev našega gmotnega položaja, ki morda ni več daleč.

Ne poslušajte glasov posameznih malkontentov, nergačev, ki skušajo omalovaževati pomembnost in moč organizacij. S tem nepremišljenim ali zlohotnim ravnanjem hudo škodujejo vsem upokojencem. Imejte pred očmi uspehe aktivnih drž. uslužbencev, priwatnih uradnikov in nameščenцев, delavcev itd. pri nas doma in po drugih državah, kjer so dosegli in še dosežajo svoje zahteve edino le s pomočjo svojih močnih stanovskih zastopstev in strokovnih združenj. Zato vsi slov. upokojeni tovariši, oklenite se svoje organizacije!

V slogi je moč in uspeh!

Upokojencem, stanujočim v Ljubljani! »Društvo upokojenih javnih nameščenцев« v Ljubljani je v svojem pozivu na vse drž. upokojence opozorilo na dobrine, ki jih v Ljubljani uživajo člani za malenkostno mesečno članarino 3 Din na podlagi članske izkaznice: znižane cene za kopanje ob določenih dnevih v dopoldanskih urah v kopališču Okrožnega urada za zavarovanje delavcev na Miklošičevi cesti; znatni popust zase in za družinske člane pri mestnem pogrebem zavodu za vse štiri pogrebne razrede.

Seveda pridejo te dobrine v poštev zaenkrat le ljubljanskim članom; društvo bo pa v najkrajšem času raztegnilo svoje delovanje tudi na druge kraje in bo skušalo doseči na nasvete upokojencev v dotičnih krajih različne krajevno potrebne ugodnosti.

Naj vsak zaveden upokojenec agitira v krogu svojih tovarišev za pristop. Samo močna organizacija nam bo pomagala, da uresničimo naše pravične zahteve.

Oficijelno glasilo ljubljanskega »Društva upokojenih javnih nameščenцев« je — kakor je bilo že svojčas objavljeno v znanem pozivu za pristop in združenje vseh organizacij drž. upokojencev — »Naš Glas«. Upokojenci, naročajte ga, širite ga, priporočajte ga, zahtevajte ga po vseh javnih lokalit. Saj je vaš glas, saj se bori za vaše koristi in zastopa vaše interese!

»Društvo upokojenih javnih nameščenцев za Slovenijo v Ljubljani« je bilo ustanovljeno leta 1920. skupno za državne in za deželne ter mestne (magistratne) upokojence. Zato ta naslov. Čujemo, da bo od neke strani na prihodnjem izrednem obnem zboru, ki se naj vrši še to jesen, stavljen predlog za izpremembo društvenega naziva v »Društvo državnih upokojencev(nk) in vdov za Slovenijo« ali nekako slično. Mislimo, da je ta predlog povsem umesten in da bo našel občo odobravanje. Sedanji naslov imenovanega društva, ki je največja slovenska stanovska organizacija državnih upokojencev, je v neki meri ne-

s patent. odpiracem

Schmoll-ova pasta

že 50 let najboljša krema za čevlje

Jules Lemaître:

Utopljenka.

(Konec.)

Izvedel sem, da prihaja iz Buenos Airesa, da je na potu v Španijo, da ji je ime Conception in da je papistinja. Iz njenih dvoumnih odgovorov sem razbral, da ni samo zelo nizkega stanu, temveč kazalo je vse tako, da je bila služabnica v neki krčmi, in to služabnica brez pravega sramu. Brez dvoma se naša ljubezen do bližnjega mora raztezati tudi na katoličanko in na žensko slabega življenja; sicer so pa te posebnosti manj važne na zapuščenem otoku; in končno sem si bil že obljubil, da bom skušal poučiti Conception, kakor sem poučil Petka; toda dotlej sem v zmotah in v zelo verjetnem ponižanju te deklinje videl okoliščine, ki mi jih je bil Bog pripravil zato, da bi se tem lažje upiral skušnjavi, če bi se me lotila.

Po tem razgovoru smo prav veselo večerjali. Nastanil sem Conception v malem šotoru, ki sem ga med obema okopoma nedavno postavil za Petka, in kjer se je nahajalo udobno slamnato ležišče. A Petka sem poslal spat v »poletno hišico«.

Kmalu smo si uredili življenje. Conception je čuvala dom, krpala našine obleke, pripravljala kosilo in naša kuhala posebno slastna jedila, pripravljena tudi na španjolski način. Petek je delal v zelenjadem vrtu; pogosto sem tudi jaz tam delal z njim; ali pa sva hodila na lov. Bilo nama je tako prijetno, ko sva našla v našem »domu« Conception, čeprav njeno obnašanje ni bilo prav nič odbrano; toda bila je ponižna uslužna in vesela. Pre-

pevala nama je pesmi iz svoje domovine in polagala je vanje toliko ognja in živahnosti, da sem bil časih pri moran, opozoriti jo na predpise spodobnosti. Po večerji sem molil na glas in bral tovarišema kako poglavje iz svetega pisma. Nato sem legel v svojo visečo, pleteno posteljo, Conception se je podala v šotor in Petek se je vrnil v hišo v notranjosti otoka.

Toda opazil sem, da se je Petkova dobra volja skalila. Postajal je otožen in mračen. Ni mi bilo težko razumeti, kaj se dogaja v njem. Tedaj sem ga jel uporabljati za najtežja dela; ukazal sem mu podreti in obtesati več dreves, češ, da nameravam zgraditi novo kaščo za žitno letino; določil sem, da je obdeval bodisi v gozdu, bodisi v naši poletni hiši; in da bi vlil vrlemu dečku novih npravnstvenih sil, sem še delj na glas bral iz svetega pisma.

Tedaj sem bil nekega popoldneva na lovu in poslal sem Petka na delo v gozd. Ker sem začutil utrujenost, sem se vrnil v trdnjavo, da se malo odpočijem. Med ograjama iz kolovja sem zagledal Petka, držčnega v svojih rokav Conception, ki se je tako slabotno branila, da je izgledalo, kot da je čisto voljna.

Takrat sem prvič po tolikih letih na žalost ravnal, kakor da sem brez uma. Nemogoče mi je dognati, katero čuvstvo sem ubogal. Niti mojih petinpetdeset let, niti to, kar — Bogu bodi zahvaljeno — lahko nazivam svojo npravo premoč, mi ni dopuščalo, da bi se bil napram temu mlademu divjaku čutil kot tekmeč. Zadostovati bi mi torej moralo, če bi ga bil strogo posvaril in mu naložil kakršnokoli kazen. Toda z nehoteno in skoro nezavedno kretnjo sem potegnil samokres, ki mi

je vedno fičal za pasom, in ga sprožil na Petka.

Padel je. Čisto po naravnem nagibu sem stopil k njemu, da mu pomagam. Toda Conception se je že nagnila nadenj, mu z eno roko dvignila glavo in z drugo nežno iskala, kje je rana. Imel je k sreči samo razbito laket. Napravil sem mu obvezo s pomočjo deščic in vrbovega protja. Jokal je in kričal v svoji slabi angleščini, da je ničvrednej in da bi storil prav, če ga ubijem. Bil je dolgo časa bolan in strašno ga je napadala mrzlota.

Conception mu je stregla z veliko požrtvovalnostjo in kot sem dobro videl, tudi z nežnostjo. Ta pogled me je ganil. Nato sem razumel, da je vse to sodelovalo, njuna mladost, okoliščine in podnebje in jima storilo greh neizbežen. Petek mi je vselej kazal v srce segajoče kesanje, ker je domneval, da obstoji med Conception in menoj nekakšno nedovoljeno razmerje. Da mu dokazem njegovo zmoto in z druge strani uverjen, da bosta pač prej ali slej lahko pogrešila zakon, sem sklenil, da ju poročim takoj, čim Petek popolnoma okreva.

Zdelo se mi je, da v odsotnosti vsakršnega duhovna smem in celo moram jaz sam opraviti obred. Našel sem več mest v svetem pismu, ki so me potrdila v tej misli. Ko je bila stvar končno veljavno določena, sem občutil velik mir.

Predno sem ju poročil sem skušal, da Conception iztrgam rimskemu praznoverju in jo privedem v pravo vero. A najprej sem jo prosil, naj svoje ime Conception,* ki se mi je zdelo smeš-

* conception (špan.) = spočetje (Marijino).

no, zamenja za Dorotejo ali Dolly, kar je brez obotavljanja storila. Uboga deklinja je pokazala mnogo sprejemljivosti za moj pouk o vsem ostalem, samo nikdar se ni hotela odreči malikovalskemu češčenju Device. V tej točki sem jo moral pustiti v temi. In dasiravno tako premišljevanje ne kaže ravno mnogo ljubezni do bližnjega, se nisem mogel vzdržati, da si ne bi bil dejal, da je na vse zadnje papistinja rayno dovolj dobra za divjaka. Vendar sem smatral za potrebno, da njuno poroko napravim nekako svečano. Postavili smo na griču mizo, ki smo jo okrasili z listjem in cvetjem, in kamor sem položil največje od mojih treh svetih pisem. Prebral sem poglavje, kjer Izak vpraša Rebeko, če ga hoče za moža, nato sem si prizadeval, da bi Petek in Doly-Conception doumela svetost vezi, ki ju bo združila. Petek se je spustil v jok, a obenem sem čutil, da Dolly, še vsa zamrežena v rimskih blodnjah, te poroke ni vzela resno. Sicer pa kljub temu ni imela nobenega pomisleka, da se ne bi zadovoljila z njo.

Teden dni nato sem bil nekega jutra zaposlen v trdnjavi z nekakšnimi mizarskimi opravki, dočim je Dolly opravljala gospodinjinska dela. Poklical sem Petka in mu naročil, naj gre na obrežje pogledat, če najde kako želvo; vsak teden smo redno ulovili po eno. To pa prav tako zaradi jajec, kot zavoljo mesa. Čez nekaj minut se je Petek v divjem begu povrnil in nisem imel še časa, vprašati ga, ko je zaklical:

»O gospodar! O nezgoda! O slabota«

»Kaj pa je, Petek?«

»O! tam doli, eden, dva, trije čoln! Eden, dva, trije čoln!« itd....

jasen in bi mogel zavesti nepoučenega v zmoto.

Fuzijoniranje društev upokojencev. Kakor je bilo že objavljeno vt številki 19. našega lista z dne 1. julija t. l. je »Zveza upokojenih častnikov itd. v Ljubljani« obvestila ljubljansko »Društvo upokojenih javnih nameščencev«, da je z ozirom na objavljeni oklic pripravljeno fuzijonirati se z njim v enotno skupno organizacijo. Temu je sedaj sledilo tudi »Društvo

upokojenih orožnikov v Ljubljani«. Upanje je, da sledijo tema lepima vzgledoma prave stanovske solidarnosti še ostala društva v prepričanju, da majhne organizacije, ki zastopajo le raztresene drobce celotnega stanu upokojencev, vsaka zase ne pomeni ničesar. Združene v eno mogočno, enotno združenje bi mogle z večjim uspehom in večjo upravičenostjo zastopati skupne interese vseh državnih upokojencev.

Vestnik.

Tajništvo Zveze drž. nameščencev. Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. ima svoj telefon šte. 3473.

Zahvala. Zveza je na osnovi sklepa upravnega odbora poslala Glavniemu savezu oficijelno zahvalo, ker je pripisovati v prvi vrsti glavnim funkcijonarjem tega Saveza, da je vprašanje izplačila razlik končno stavljeno z dnevnega reda.

V organizaciji je moč! »Društvo drž. upokojencev in upokojenk za Slovenijo« v Mariboru je prijavilo Zvezi svoj pristop, kar je omogočilo zvišanje članarine od 2 na 3 dinarje mesečno. Pozdravljamo ta ukrep ter želimo da bi tudi par tistih organizacij, ki stoje danes še izven Zveze sledilo temu vzornemu koraku.

Kongresa državne »Zveze poštnih, telegraf. in telefonskih uslužbencev«, ki se je v dneh 13. in 14. julija vršil v Ljubljani, se je kot pooblaščen zastopnik Zveze državnih nameščencev za Slovenijo udeležil g. Makso Lilleg, večletni Zvezin predsednik in častni član. Gospod Lilleg je zborovalcem sporočil pozdrave naše Zveze kot predstaviteljice pretežno večine slovenskih strokovnih in stanovskih organizacij drž. uslužbenstva.

Iz slovenske učiteljske organizacije. Letošnja pokrajinska skupščina UJU, poverjeništvu Ljubljana, se vrši v dneh 19., 20. in 21. julija t. l. v dvorani ljubljanske Delavske zbornice. Dne 20. julija bo ob 18. uri I. redni občni zbor »Učiteljske gospodarske poslovalnice«, r. z. z. o. z. v Mariboru. Isti dan ob 20. uri se v dvorani Delavske zbornice vrši koncert učiteljskega pevskega zbora. — Dne 21. julija se vrši v dvorani Mestnega doma ob 18. uri redni občni zbor društva »Učiteljska Samopomoč«.

»Tovarnica učil in šolskih potrebščin v Ljubljani«, r. z. z. o. z., ima redni občni zbor dne 28. julija ob 10. uri v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.

Državna skupščina Udruženja jugoslov. učiteljstva se vrši v dneh 16., 17. in 18. avgusta v Zagrebu, kakor je sklenil izvrševalni odbor UJU na seji dne 29. junija.

Zakasnitev izplačila pokojnin. Ker ljubljanska finančna direkcija navzlic opetovanim pravočasnim urgencam ni prejela od ministrstva ob normalnem roku zadostnih denarnih zalog, se je izplačilo pokojnin za julij zavleklo za par dni, dokler napašene dotacije niso prispele. Da se ta neljuba in za vse upokojence mučna zakasnitev ne bi ponovila, so bile na pristojnih mestih podvzete potrebne mere.

Tovarišem davčnim uradnikom. Časopisne vesti iz zadnjih dni o napredovanju so marsikaterega tovariša, ki je po vsej pravici pričakoval napredovanja, razburile, ker si ni na jasnem ali je med imenovanimi ali ne. Tudi sekcija je od uprave Udruženja prejela oficijelno vest, ki pa se v mnogočem ne krije z novinskimi informacijami. — Opozarjamo, da je finančna direkcija pri svojem predlogu strogo upoštevala zapovrstni red, vsled česar bi predčasno razburjenje tega ali onega tovariša, dokler se imenovanja uradno ne razglasijo, ne bilo umestno. — Sekcija bo v svojem delokrogu vse ukrenila, da pridemo čimprej do jasnosti. — Udruženje poreskih činovnikov, sekcija Ljubljana.

»Društvo davčnih izvrševalcev za Slovenijo« je pred kratkim s posebno deputacijo, v kateri sta bila društveni predsednik g. Ivan Iloyar in tajnik g. Ignacij Fink, zaprosilo ljubljanskega finančnega direktorja g. dr. Jos. Povačaja, da bi se zavzel pri finančnem ministru za pravice davčnih izvrševalcev.

Ker se pripravlja nova uredba, s katero naj se popolnoma na novi podlagi dokončno uredi službeno razmerje in gmotni položaj davčnih izvrševalcev, sta odposlanca prosila g. finančnega direktorja, naj posreduje, da se z novo uredbo ugotovi dolgotrajnim upravičenim željam društvenih članov. Predvsem naj bi se vsi sedanji davčni izvrševalci, ki po svoji strokovni usposobljenosti to zaslužijo, uvrstili v tretjo kategorijo drž. uradnikov. Ostale težnje se tičejo dodelitve službene obleke in sl. Gospod fin. direktor je obljubil, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da se tem željam ugotovi.

Premestitve osnovnošolskih učiteljev. Vsi oblastni prosvetni inspektorji so bili pozvani, naj čimprej predložijo prosvetnemu ministru predloge za službene premestitve osnovnošolskih učiteljev in o njihovem napredovanju. Ta ukaz bo baje že v kratkem podpisan.

Iz uredništva. Gosp. M. v Ptujul Vašo dopisnico s poštnim pečatom od 26. junija je uredništvo prejelo šele 15. t. m., zato ni moglo ustreči Vaši želji. Oprostite neljubemu in nehotemu slučaju. — Vse dopisnike prosimo, naj pošiljajo nujne prispevke pravočasno, t. j. vsaj tako, da jih urednik prejme najmanj pet dni pred dnem izida vsake številke. Za kasnejše dospele vesti ni mogoče jamčiti, da izidejo v prvi številki po prejemu dopisa.

Odrečite se kajenju, ker dim kajenja zavese. — Le, če vzamete za pranje SCHICHTOV »RADION«, lahko kadite brez skrbi.

Žitnih kav je več vrst, Žika je pa samo ena. Zaradi njenih velikih vrednosti za zdravje ima vedno več prijateljev. Ni čudno, če se pojavljajo tudi ponaredbe. Pri nakupu je paziti zato na ime »Žika«.

Osebne in društvene vesti.

Poroka. Gospod dr. Viljem Vujčić se je v torek 2. julija poročil z gospo Ado Webletovo, hčerko tajnika okrožne skupine v Novem mestu, g. Andreja Webleta, v trnovski cerkvi v Ljubljani. Novoporočencema želimo obilo sreče.

Napredovanje. Za sekretarja finančne direkcije L/7 je imenovan Luka Potočnik, pom. sekretar pri davčni upravi v Kočevju.

Imenovanje. V mariborski moški kaznilnici so postavljeni: paznik dnevnicařja Slekovec Anton in Gasperin Ivan za zvanika 3. skup.; dnevnicař pri okrož. sod. v Mariboru Vezjak Sigmund, zasebnik v Mariboru, Melihen Valdemar, čevlj. pomočnik v Zireh, Strlič Edvard, čevlj. pom. v Ljubljani, Primožič Maks, kolarski pom. v Blagušu, Stramič Roman, strojni ključavničar v Pobrežju, Sredenski Emil in bivši orožnik v Hrušovju Kovčev Martin za paznike dnevnicaře.

Izpremembe v odboru udruženja nižjih drž. uslužbencev v Ljubljani. Namesto odstopivšega predsednika g. Josipa Miklavčiča je vstopil g. Josip Šega, za podpredsednika pa je bil izvoljen g. Nučič.

Društvo zemljeknjižnih uradnikov in izprašanih aspirantov v Ljubljani je izvolilo na občnem zboru dne 29. junija t. l. za predsednika g. Petrončiča Frana, vodjo zemljiške knjige; za podpredsednika g. Podboja Frana, vodjo zemljiške knjige; za tajnika g. Kustrina Frana, višjega pis. oficijala; za blagajnika g. Mikliča Jožeta, kanclista, za odbornike so bili izvoljeni gg.: Stojec Rajko, pisarniški ravnatelj, Grabnar Drago, kanclist, Gostič Janko, kanclist, Tavzes Mijo, viš. pis. oficijal Rainer Jože,

„Moj mož
sme kaditi,“

pravi mlada gospa Mica. „Ne škodi, če so zastori malo zakajeni, ko se pa lahko takoj operejo. Ne mučim se s pranjem, ker vse to opravi RADION čisto sam.“

Varuje perilo!

pisarniški predstojnik; za namestnike odbornikov gg.: Vakselj Ivan, pis. oficijal, gđ. Lapajner Angela, vija pis. oficijalinja, Selko Ivan, višji pis. oficijal in Marčič Julko, pis. oficijal; za revizorje gg. Čampa Joško, višji pis. oficijal, Škerlavaj Josip, višji pis. oficijal; za namestnike revizorjev gg. Ziherl Joško, višji pis. oficijal, in Rozman Stanko, kanclist, vsi v Ljubljani.

Razne novice.

Jubilej najstarejšega slovenskega lista. S številko od 10. julija t. l. je stopil naš starejši strokovni drug, slovensko stanovsko političsko glasilo »Učiteljski Tovariš« v svojo 70. leto. Sedemdeset let je ta najstarejši še izhajajoči slovenski list zbiral in vodil, zastopal in branil, bodril, izobraževal in vzgajal slovensko učiteljsko. Zasluge »Učiteljskega Tovariša« za razvoj in utrditv stanovske zavestnosti, za moralno in gospodarsko povzdigo celokupnega slovenskega učiteljskega stanu in za občo narodno kulturo so skoraj neizmerne. Častitljivemu borcu, ki mladostno svež in krepek stopa v 70. letnik, želi vse slovensko državno nameščenstvo brez razlike stroke še dolga desetletja plodnega, za ves stan drž. nameščencev, za narod in državo koristnega dela. »Učiteljski Tovariš« nam bodi vsem vzgled, kaj premore vztrajnost in vero na predanost višjim idealom. Zato: naš jubilar naj živi! Na mnogo let!

Javno vprašanje. Prejeli smo in priobčujemo: Kdo in kje je mestni tržni nadzornik v Ljubljani? O tem poglavju prosimo nujnega in javnega pojasnila od občinske uprave, ker je za deva velikega pomena za vso ljubljansko javnost. Dalje tudi, kdo krije plačo tega mestnega uradnika, katerega

ni ali pa le redkokdaj videti na trgu. V dobi štedenja pri mestnem uslužbenstvu je to stvar, ki zahteva temeljitega razčiščenja. Torej prosimo javno in nujno za zakonito ureditev v smislu in po jasnih določbah za vso našo državo veljavnega zakona z dne 14. junija 1928. l., št. 144 — LXVII. »Službenih Novin«. — Hugon Turk, t. č. predsednik Jugoslov. veterinarskega udruženja, sekcija Ljubljana.

Kdo draži stanovanja? V »Slovenecu« od 12. julija 1929, št. 155, bomo sledeči mastno tiskani veliki oglas:

»5000—6000 Din mesečno plačam za lepo stanovanje 5—6 velikih sob, poselska in kopalna soba, po možnosti s souporabo vrta, centralna lega — s l. novembrom ali kasneje. Ponudbe pod »Tri odrasle osebe«.

Bilo bi prav zanimivo poizvedeti, kdo ima toliko denarja, da ponuja tako vsoto za stanovanje. Državni nameščenec prav gotovo ni. Nerazumljivo je, zakaj človek s takimi sredstvi ne zida lastne hiše ali vsaj hišice. Ni pa dvoma, da take ponudbe zapeljujejo v oderuštvo še tiste maloštevilne hišne lastnike, ki doslej še niso izrabili stiske brezstanovanjcev, obenem pa opravičeno razburjajo trpečo in v silnem pomanjkanju živečo ogromno večino delovnega ljudstva. Z zneskom 6000 Din, ki ga ta neznani Krez ponuja za enomesečno najemnino, mora večina drž. uslužbencev z družinami živeti 3 do 4 mesece.

Poštni dom v Novem Sadu je bil dne 29. junija na zelo slovesen način posvečen. Posvetitve, ki se je izvršila o priliki glavne letne skupščine novosadske oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev, so se udeležili tudi predsednik osrednje Zveze p. t. t. usluž-

bencev g. Toma Jovanović, predsednik zagrebske OPO g. Lalić in predsednik ljubljanske obl. organizacije g. Joško Jakše. Novosadska organizacija ima poleg lastnega doma še svojo menzo, knjižnico, godbo, sportski klub in precej premoženja.

Šolsko leto v mariborski oblasti. V dnevnem časopisu čitamo, da je prosvetni minister izdal odlok, s katerim odreja, da se na podeželskih šolah v mariborski oblasti, izvzemši sreza Dol. Lendava in Murska Sobota konča tekoče šolsko leto 1928./29. v soboto 13. julija, a prihodnje šolsko leto prične 16. septembra 1929. in konča na Vidov dan.

S tem je rešen dolgotrajni trud naših učiteljskih organizacij za uvedbo enotnih počitnic v vsej Sloveniji.

Enotna šolska spričevala za srednje šole je prosvetno ministrstvo razposlalo po vsej državi. Tako je v tem dosežena unifikacija srednješolskih spričeval za vse zavode.

Posojila samoupravnih teles, t. j. občin, srezov, oblasti, so po zakonu od 31. maja t. l. oproščena vseh takšnih in drugih davščin. Prav tako so opro-

ščeni vsi posli glede teh posojil, pa bodisi, da so najeta v inozemstvu ali pa v državi sami, če služijo za javne namene dotičnih samouprav.

Tako je prav! Listi poročajo, da bo železniško ministrstvo v kratkem oddalo velike materialne nabave v višini nad 400 milijonov dinarjev. Nabave se oddajo izključno le domačim industrijskim podjetjem. Pod prejšnjimi vladami so šle težke milijarde za razna naročila v inozemstvo, domača industrija se pa ni mogla razviti zaradi pomanjkanja dela.

Narodno gospodarstvo.

Petrolejski vrelci na slovenskih tleh. Francoska družba »Mines et Minières«, ki ima koncesijo, da sme v Jugoslaviji izkoriščati svinčene in zlate rudnike in iskati petrolejske vrelce, je ugotovila, da je v naši državi gradnja zemeljskih skladov zelo slična le-tej, ki jo poznamo v Galiciji in vobče v pokrajinah, kjer se nahaja petrolej. Proga, kjer je pričakovati, da se najdejo vrelci petroleja, je del obsežnega pasu, ki veže Poljsko, Rumunijo in

Jugoslavijo. Na tem loku se povsod nahajajo petrolejska nahajališča, ki po kakovosti in količini ne zaostajajo za gališkimi. Jugoslovensko petrolejsko ozemlje sega od Prekmurja na jug proti Savi in se razteza proti vzhodu do Donave. Razdeliti bi ga mogli na dva dela: na severnega (Prekmurje in Medjimurje) in južnega, ki pričenja v Sloveniji. Bilo bi treba ta ozemlja strokovnjaški preiskati. Nekatera domača podjetja so doslej s skromnimi sredstvi in na primitiven način vršila poizkusna vrtanja, pa dobila že 150 metrov v globočini do 500 kg petroleja dnevno. Naša nafta vsebuje mnogo bencina in parafina in bi bilo v interesu narodnega gospodarstva zelo priporočljivo, če bi se za pridobivanje tega prirodnega bogastva zainteresirala naša javnost, da se ne bo zgodilo, da nam bo — kakor običajno, glej Trbovlje! — lahki in bogati zaslužek izpred nosa pobral tujec.

Znižanje cen za električni tok v Ljubljani. Upravni odbor mestne elektrarne je sprejel nov proračun, ki predvideva znižanje cen električnemu toku, zlasti izdatno za industrijski tok.

Cena električnemu toku za motorje se ima znižati od 3 na 2 Din za kilovatno uro, za pisarne in obrtne prostore od 6 na 5.50 Din in za zasebnike od 5 na 4.50 Din. Prav tako se ima znižati taksa za števec. Znižanje cene industrijskemu toku je velikega pomena za razvoj industrijskih in obrtnih podjetij. Pri sedanjih visokih cenah se je marsikak podjetnik pri kalkulaciji stroškov premislil ustanoviti podjetje v Ljubljani. Tudi modernizacija manjših obrtnih obratov je zaradi visoke cene električnemu toku za motorje zelo zaostala. Ker pa je bodoči napredek Ljubljane v prvi vrsti odvisen od čim uspešnejšega razvoja industrije in obrti, pomeni sedanje znižanje industrijskemu toku izdatno olajšavo v tem pravcu. — Pozdravljamo ta sklep, ki znači, da se pričenjajo odločujoči zavedati, da je edino le z zmanjšanjem cen mogoče dvigniti konzum elektr. struje. Večja uporaba električne sile pa spet poceni in poveča proizvodnjo, kar tudi le koristi konzumentom.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. REICH.

C. J. HAMANN

Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin. - Predtiskarija modernih ročnih del.

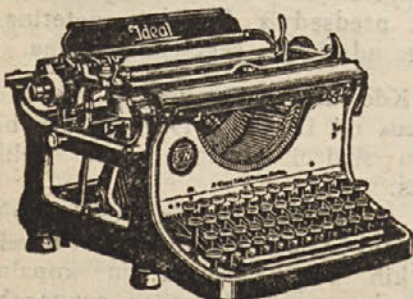
Nogavice, žepne robce, dišeča mila, kravate, rokavice, vezenine, čipke, razni trakovi, sukanec, gumbi, potrebščine za šivilje, tapetnike in krojače v največji izbiri samo pri
JOSIP PETELINC, Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

PARNA PEKARNA

JEAN SCHREY NASL.
JAKOB KAVČIČ

VEČKRAT NA DAN SVEŽE, PRIZNANO
NAJBOLJŠE, VSAKOVRSNO PECIVO

TOVARNA POHIŠTVA
I. I. NAGLAS, Turjaški trg št. 6
priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D
najmodernejša konstrukcija
THE REX Co.
Ljubljana, Gradišče 10

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

Hotel TRATNIK

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25
priporoča lepe zračne sobe.

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča trdka

A. PERSCHE
LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

**Kdor podpira nas,
tega podpiramo mi!**

Veletrgovina

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC
LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapestri itd.) — Puh, perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gg. uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Telefonska št. 2412

Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI

je najmoderneje

urejena in izvršuje vsa tiskarniška dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige; enobarvne tiskane; večbarvne tiskane; malin in tudi največjiln naktadah; časopise, revije, plakate, letake, obamrtitice.

Telefon št. 2312. Račun poštne hranilnice št. 10.761.

ZAHTEVAJTE CENIKE!

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov. Vizitke, pisemski in poslovni papir. — Lastna tvornica šolskih zvezkov. — Šolski zvezki za osnovne, meščanske in srednje šole, risanke, dnevniki in beležnice. Zvezki za okroglo pisavo št. 1, 2 in 3.

UČITELJSKA KNJIGARNA

prodaja znanstvene, strokovne, leposlovne, pripovedne in mladinske knjige; dalje knjige za osnovne, meščanske, srednje in obrtne šole; zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih, risalnih in šolskih potrebščin in učil; umetne in pokrajinske razglednice v veliki izbiri.